ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΟΙ ΕΛΙΕΣ

Καὶ τὸ μέγα πρόβλημα

ΤΟΥ κ. Ν. ΑΓΓΕΛΗ

Κάθε χρόνο τέτοιο καιρὸ παίρνω τὸ μεγάλο δῶρο μου: Ἕνα μικρὸ καλαθάκι ἐλιές, κιλὰ τὸ πολὺ τρία. Μοῦρες, βασανισμένες. Μὲ μιὰ σταλιὰ νόστιμο, ψαχνὸ κάτω ἀπ' τὴ σκληρὴ φλούδα. Καὶ μαζὶ ἕνα γράμμα. Τὸλαβα προχθὲς τὴν Πέμπτη καὶ τὄφερα στὸ σπίτι θριαμβευτικὰ κάτω ἀπὸ πυκνὴ βροχή, ἀστραπὲς καὶ βροντές, μέσα σὲ γνήσια φθινοπωριάτικη ἀτμόσφαιρα. Καὶ εὐδαιμόνησα: εἶναι πρωτοδρόμι. Λοιπόν. Πόσοι ἄλλοι δὲν τὸ πληροφορήθηκαν ἀκόμη μέσα στὶς σπηλιὲς τῆς πολιτείας ποὺ ζοῦμε.

Καὶ λοιπόν : «Ἐδιάβασα σύντεκνε στὴν ἐφημερίδα, πὼς ἡ τράπεζά μας θὰ δώσῃ μπαρᾶζιο ἑκατὸ χιλιάρικα σ' ὅποιον ἀνακαλύψῃ μηχανὴ νὰ μαζώνῃ τσ' ἐλιές. Νὰ δώσῃ πολλά. Ἑκατό, χίλια χιλιάρικα, γιατὶ ἐρημώσανε τὰ λιόφυτα καὶ ὁ καρπὸς κοίτεται στὴ γῆς καὶ περιμένει τὰ νεφὰ νὰ τόνε πᾶνε στὴ θάλασσα...». Εἶναι, γιὰ ὅποιον ξέρει τὰ γεγονότα, τόσο δραματικὴ ἡ περικοπὴ αὐτὴ ἀπὸ τὴ γραφὴ τοῦ φίλου μου... Τόσο ἀπογοητευτική...

Ἀγωνίζονται ὅλο τὸ χρόνο οἱ ἀγρότες μ' αὐτὴ τὴ σκληρόκαρφη ἐλιά. Ὄργωμα, κόπρισμα, κλάδεμα. Κρατοῦν τὴν ἀναπνοή τους τὴν ἀνοιξη ποὺ σκάνε σὰ μικρὰ ἀστράκια οἱ ἄνθοί, μὴν τοὺς ἀχρηστέψουν βροχές. Ὑστερα γίνονται οἱ ἐλιὲς σὰ σκάγια καὶ γυαλίζουν στὸν ἥλιο. Ἀπὸ κεῖ καὶ πέρα ἀρχίζουν τὰ ἔντομα, ὁ δάκος, ἕνα σωρὸ ἄλλα διαολικὰ καὶ τὶς κυνηγοῦν. Τρέχουν οἱ γεωργοὶ μέσα στοὺς ἥλιους πότε μὲ παγίδες, πότε μὲ ψεκαστῆρες, νὰ τὶς γλυτώσουν. Ὅσο περνᾶ ὁ καιρὸς ὁ κίνδυνος μεγαλώνει. Εἶναι καημὸς καρδιᾶς νὰ ἐλέπῃς τὶς ἐλιὲς πληγωμένες ἀπὸ τὸ δάκο νὰ μαυρίζουν καὶ νὰ πέφτουν στὸ χῶμα. Τὸν Αὔγουστο γίνεται κάτω ἀπ' τὰ δέντρα ἕνα στρῶμα σωστὸ ἀπὸ τέτοιες πληγωμένες κι' ἄχρηστες ἐλιές. Οὔτε τὰ πρόβατα, οὔτε τὰ γουρούνια δὲν τὶς κάνουν γοῦστο...

Ὕστερα φτάνομε στὶς πρῶτες βροχές. Τότε κάνουν οἱ ἄνθρωποι τὴν ἐκτίμησή τους. Μόνο μετὰ τὴν πρώτη βροχὴ μπορεῖς νὰ ὑπολογίσῃς πόσες πάνω κάτω ἐλιὲς ἔμειναν. Πρῶτα γιατὶ οἱ ἐλιὲς φαίνονται μονάχα μετὰ τὴ βροχὴ κι' ὕστερα γιατὶ μὲ τὶς βροχὲς ἐξοντώνονται μερικοὶ ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς των.

Τέλος πάντων ἔμεινε ὅ,τι ἔμεινε πάνω στὶς ἐλιές. Κι' ἐδῶ σηκώνεται τὸ μεγάλο πρόβλημα: Πῶς θὰ μαζευτοῦν; Σ' ὅλους τοὺς ἄλλους κλάδους τῆς Γεωργίας ἡ ἐπιστήμη δημιούργησε ἐκπληκτικοὺς βοηθοὺς τοῦ ἀνθρώπου. Μηχανοκίνητα ἄροτρα, θεριζοαλωνιστικὲς μηχανὲς καὶ τόσα ἄλλα. Μόνο οἱ ἐλιὲς μαζεύονται ὅπως στὴν ἐποχὴ τοῦ Ὁμήρου. Τίποτα δὲν ἄλλαξε! Ἔκτὸς ἀπ' τὶς μαζώχτρες ποὺ ἔβαλαν πανταλόνια κι' ἔχασαν τὴ τερπνότητα θέα οἱ ραβδιστὲς ἀπὸ κάτω καὶ οἱ βοηθοί. Ἐκεῖνα τὰ ροδαλὰ πόδια ποὺ φανερώνονται ὡς ἀπάνω στὰ ταλαιπωρημένα καὶ ἀποκαλυπτικὰ ἐσάρουχα. Μεγαλεῖα περασμένα. Τἄκλεισαν ὅλα θαβειὰ στὰ χοντρὰ πανταλόνια. Καὶ ἔμειναν γιὰ τοὺς φτωχοὺς τοὺς ραβδιστάδες μόνο σχήματα καὶ κουνήματα, καμπύλες καὶ χαμόγελα καὶ κάπου - κάπου κανένας κόρφος ζεστὸς ποὺ ξεχειλίζει σκίζοντας τὰ ἀρθενικὰ κουμπιὰ τῆς ἐργατικῆς παλιόμπλουζας, νὰ χαιρετίσῃ τὸν ἥλιο.

Μὲ τὰ ἴδια μέσα, ὅπως τότε, πρέπει ἡ ἐλιὰ νὰ μαζευτῇ μιά, μιά, ἢ νὰ ραβδιστῇ πάνω στὰ λιόπανα. Νὰ λιχνιστῇ καὶ νὰ φορτωθῇ στὰ ζῶα. Σιγανὴ δουλειά, ὑπομονετικὴ μηχανὴ δὲ σηκώνει. Κι' ὅσο ὁ κόσμος ἦταν πυκνὸς στὰ χωριά, φρισκόταν πλῆθος γυναῖκες πρόθυμες νὰ γίνουν δυάδες μαζωχτικὲς καὶ νὰ μαζέψουν τὶς ἐλιὲς παίρνοντας ἀπὸ ἑπτὰ δύο κατὰ τὸ αὐστηρὸ τὸ παλαιϊκό. Μά τώρα; Τώρα ποὺ τὰ χωριὰ ἐδειάσαν κι' οἱ νέοι καὶ τῶν δύο φύλων πᾶνε τὰ καφάσια, καὶ χάθηκαν στ' ἀνοιχτὰ πέλαγα, ποιὸς θὰ μαζέψῃ τὶς ἐλιές; Στέκουν οἱ μικρονοικοκύρηδες στὸ πόδι ὁλονυχτὶς νὰ κλείσουν μαζώχτρες. Συμφωνοῦν, ξεσυμφωνοῦν. Τσακώνονται. Οἱ λίγες γυναῖκες ποὺ ἔμειναν δέχονται πέντε προτάσεις τὴν ἡμέρα. Καὶ σήκωσαν κεφάλι. Ζήτησαν δικαίωμα ἀπὸ τρία ἕνα πρόπερυσι, πέρυσι ζητοῦσαν μισὰ - μισά, καὶ φέτος μισὰ ...μισά, ἀλλὰ νὰ πληρωθῇ καὶ τὸ ἐργοστάσιο ἀπὸ τὸν ἰδιοκτήτη! Πάει δηλαδὴ ἡ ἐλιὰ νὰ μείνῃ ἀμάζευτη φέτος. Καθένας θὰ πάρῃ τὴ γυναίκα του νὰ μαζέψῃ τὸ λάδι τῆς χρονιᾶς του. Καὶ τίποτε ἄλλο. Οἱ ὑπόλοιπες ἐλιὲς θὰ μείνουν πάνω στὰ δέντρα, θὰ φᾶνε μερικὲς πουλιὰ καὶ πρόβατα καὶ τὶς ἄλλες θὰ τὶς πᾶνε στὴ θάλασσα τὰ νερά...

«... Καὶ νὰ πῆς δὲ συφέρει, συφέρει. Μιὰ γυναῖκα μπορεῖ νὰ βγάλῃ μεροκάματο στὸ μαζωχτικὸ καὶ διακόσιες δραχμὲς μὰ ποῦ οἱ παντέρμες οἱ ἐλιὲς χαλοῦνε καὶ τὰ νύχια...». Πρόβλημα μέγα. Χωρὶς ὑπερβολὴ κινδυνεύει νὰ μαροζιάσῃ μιὰ ἀπ' τὶς πιὸ σημαντικὲς πηγὲς πλούτου τοῦ τόπου μας. Πρέπει, λοιπόν, ἡ Ἀγροτικὴ ὄχι ἑκατό, μὰ πολλὲς πάρα πολλὲς χιλιάδες νὰ διαθέσῃ γιὰ νὰ κινήσῃ τὴν ἔρευνα γύρω ἀπὸ τὸ λιομάζεμα. Ἂν δὲν βρεθῇ ἡ μηχανὴ τὰ πάντα εἶναι χαμένα. Καὶ τὸ λάδι καὶ οἱ ἐλιές. Κι' ἐμεῖς.

Ν. ΑΓΓΕΛΗΣ

ΑΙ ΠΛΗΜΜΥΡΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗΝ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Δύο φωτογραφίαι ἀπὸ τὰς τελευταίας πλημμύρας, ποὺ ἔπληξαν τὴν περιοχὴν τῆς Θεσσαλονίκης. Ἀριστερά: Οἰκία τοῦ χωρίου Γέφυρα, ἡ ὁποία, λόγῳ τῶν ὑδάτων, κατέστη ἐτοιμόρροπος. Δεξιά: Κάτοικοι τῆς κωμοπόλεως Κουφάλια προσπαθοῦν νὰ περισώσουν ὅ,τι εἶναι δυνατόν.

ΟΙ ΕΡΕΥΝΕΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

Φῶς στὴν παλαιοτάτη ἱστορία τοῦ ἀνθρωπίνου γένους

ΑΠΕΙΡΙΑ ΕΡΓΑΛΕΙΩΝ ΠΑΛΑΙΟΛΙΘΙΚΩΝ ΑΠΟΚΑΛΥΦΘΗΚΕ ΣΕ ΔΥΟ ΣΠΗΛΑΙΑ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΡΕΒΕΖΗΣ

Τῆς κ. Ἀθηνᾶς Γ. Καλογεροπούλου

Τὸ ξεκίνημα τοῦ ἀνθρώπου χάνεται στὰ βάθη τῆς προϊστορίας κι' εἶναι τεράστιες οἱ προσπάθειες ποὺ γίνονται σ' ὅλο τὸν κόσμο, σήμερα, γιὰ τὴν ἐξακρίβωση μερικῶν λεπτομερειῶν της ποὺ θὰ δώσουν τὴν δυνατότητα νὰ φτιάξῃ κανείς, μέσα του, τὴν εἰκόνα τοῦ πρώτου ἀνθρωποειδοῦς, ποὺ χωρὶς κανένα ἐφόδιο, πέρα ἀπὸ τὴ δύναμη τῶν χεριῶν του, ξεκίνησε γιὰ τὴν κατάκτηση τῆς ζωῆς πάνω στὴ γῆ. Ἄλλοι τόποι στὴν Εὐρώπη, ἰδιαίτερα ἡ περιοχὴ τῶν Πυρηναίων στὴ Β. Ἱσπανία καὶ τὴν Ν. Γαλλία, ἔδωσαν ἐκπληκτικὰ δείγματα ὄχι μόνο τῆς ζωῆς, ἀλλὰ καὶ τῆς θαυμαστῆς καλλιτεχνικῆς τους ἐπίδοσης, ποὺ ἐκφράστηκε μὲ τοιχογραφίες μέσα σὲ σπήλαια, μὲ εἰδώλια ἀνάγλυφα καὶ ἀνάγλυφες παραστάσεις πάνω σὲ ὀστέϊνα ἀγγεῖα καὶ ἄλλα.

Χαρακτηριστικὰ σχήματα καὶ τύποι ἐργαλείων τῆς Μουστιαίας περιόδου, Ἑκατοντάδες ἀπ' αὐτὰ ἀποκαλύφθηκαν, φέτος, στὸ σπήλαιο τοῦ Ἀσπροχάλικου στὸν Νομὸ Πρεβέζης, ἀπὸ τὸν Ἔφορο Ἀρχαιοτήτων κ. Σωτ. Δάκαρη.

Ὅπως γράφαμε, πάλι ἀπ' αὐτὴ τὴ στήλη, μόνο τὰ τελευταῖα 40 χρόνια ἄρχισαν νὰ παρουσιάζωνται στὴν Ἑλλάδα χνάρια τῆς Παλαιολιθικῆς ἐποχῆς, ποὺ ὁλοένα γίνονται καὶ συχνότερα — τελευταῖες ἔρευνες ἀπὸ τοὺς Γάλλους στὴν Ἠλεία, παλαιότερες μελέτες τῶν Γερμανῶν στὴν περιοχὴ μεταξὺ Λειβαδιᾶς καὶ Θήβας (Σεϊντί), στὴν Θεσσαλία ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς καὶ τὸν Ἕλληνα Ἔφορο Ἀρχαιοτήτων κ. Δ. Θεοχάρη). Ἀπὸ τὸ 1962 μιὰ ἄλλη περιοχὴ παρουσιάστηκε, ὅπου τὰ εὑρήματα δίνουν ὅλο καὶ περισσότερες ἐλπίδες γιὰ τὴν διαφώτιση τοῦ μεγάλου προβλήματος τοῦ Παλαιολιθικοῦ πολιτισμοῦ στὴν Ἑλλάδα. Οἱ πρῶτες ἔρευνες ἔγιναν μ' ἐπιτυχία, στὴν ἐπιφάνειά του ἑβάφους, στὴν κοινότητα τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, στὸν Νομὸ Πρεβέζης ἀπὸ τὸν καθηγητὴ τοῦ Καΐμπριτζ κ. Χίγκς καὶ ὁμάδα φοιτητῶν του. Τότε, εἶχε ἐρευνηθῇ, γενικά, τὸ λεκανοπέδιο τῶν Ἰωαννίνων καὶ ἐπισημάνθηκαν δείγματα τοῦ Παλαιολιθικοῦ πολιτισμοῦ στὴν περιοχὴ τῶν ἐρειπίων τῆς ἀρχαίας Γκούμανης, καὶ στὴν κοιλάδα τῆς Παραμυθιᾶς, τοῦ Νομοῦ Πρεβέζης. Ἐκεῖνο ποὺ ἐξ ἀρχῆς ἔκαμε ἐντύπωση στὰ εὑρήματα, ἦταν ἡ μεγάλη ποσότητα ἐργαλείων τῆς ἐποχῆς, ἡ ποιότητα τῆς ἐργασίας τους καὶ τῆς διατηρήσεώς τους. Ἀνῆκαν στὴν τελευταία φάση τῆς Μέσης Παλαιολιθικῆς (Μουστιαία). Ἡ θέση ἐκείνη βρίσκεται στὰ δεξιὰ τῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ Ἰωαννίνων — Ἄρτης, στὸ 55ο χιλιόμετρο, 500 μ. νοτιώτερα ἀπὸ τὸ ὑδροηλεκτρικὸ φράγμα τοῦ ποταμοῦ Λούρου, πάνω ἀκριβῶς ἀπὸ τὴν σήραγγα, ἀπ' ὅπου περνάει ὁ ὑδραγωγὸς τῶν ρωμαϊκῶν χρόνων, ποὺ μετέφερε νερὸ ἀπὸ τὴν πηγὴ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου στὴν Νικόπολι.

Στὸ βαθύτερο σημεῖο τῆς περιοχῆς, 250 μ. πάνω ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια τῆς βάλασσας, ἔχει σχηματιστῆ στρῶμα παχὺ ἀργιλλώδες μὲ λεπτὲς καὶ λοξὲς στρώσεις σιδηρούχες. Μὲ τὰ χρόνια ποὺ πέρασαν, στὸ μεταξύ, δημιουργήθηκαν μικρὲς μαστοειδεῖς ἐξάρσεις μὲ βαθύτερες ἢ ρηχὲς αὔλακες. Τὰ ἐργαλεῖα ποὺ βρέθηκαν τότε ἦταν ἐπεξεργασμένα ἀπὸ λευκὸ πυριτόλιθο: αἰχμές, ξέστρα, ἐργαλεῖα ἀμφίπλευρα ἐργασμένα, μὲ μυτερὰ ἄκρα στὶς δυὸ πλευρές (χαρακτηριστικὰ τῆς Μουστιαίας περιόδου). Ἀκόμη, πυρῆνες δισκοειδεῖς ἢ σὲ σχῆμα κολούρου κώνου ποὺ δείχνουν ὅτι ἐκεῖ κατασκευάζονταν τὰ ἐργαλεῖα.

Ἡ πρόχειρη μελέτη τῶν στρωμάτων δείχνει ὅτι κάτω ἀπὸ τὸ παλαιολιθικὸ αὐτὸ στρῶμα, σὲ μεγάλο βάθος, ὑπάρχει ἀσβεστολιθικὸς καὶ κροκαλοπαγὴς βράχος, ποὺ δείχνει πὼς προηγήθηκε περίοδος παγετώνων. Ὅταν ἔλυωσαν οἱ πάγοι κι ἐπεκράτησε θερμότερο κλῖμα στὴν Ἤπειρο, στὴν τελευταία φάση τῆς μεσοπαλαιολιθικῆς περιόδου (Μουστιαίας), παρουσιάζεται ὁ λεγόμενος ἄνθρωπος τοῦ Νεάντερταλ. Ἐπειδὴ μερικὰ ξέστρα καὶ λεπίδες δείχνουν συγγένεια μὲ τὴν Ὡρινιάκειο περίοδο (πρώτη φάση τῆς ὕστερης Παλαιολιθικῆς) ἡ μεταβατικὴ περίοδος, γύρω στὰ 28000 π.Χ. ἔχει τεράστια σημασία, γιατὶ τότε, γιὰ πρώτη φορά, ἐμφανίζεται ὁ λεγόμενος HOMO SAPIENS (ὁ σκεπτόμενος ἄνθρωπος).

Σημασία εἶχε, τότε, ἀκόμη, νὰ ἐξακριβωθῇ ἂν ἡ ζωὴ σ' αὐτὲς τὶς μακρυνὲς περιόδους, εἶναι συνεχὴς καὶ τὰ νεολιθικὰ χρόνια ἔρχονται κανονικά, ἢ ἂν ἀφανίστηκε ὁ ἄνθρωπος ἐξ αἰτίας κοσμογονικῶν φαινομένων (κατακλυσμῶν, διαίων φυσικῶν ἀνατροπῶν κ. ἄ.), ἐξ αἰτίας τῆς τήξης τῶν παγετώνων, ποὺ ἀνάμνησή τους διασώζει ἡ ἀρχαία γραπτὴ παράδοση. (Ὁ Ἀριστοτέλης στὰ Μετεωρολογικὰ κι ὁ Πλούταρχος στὸν Βίο τοῦ Πύρρου).

Τὸ 1964, ὁ Ἔφορος Ἀρχαιοτήτων Ἠπείρου κ. Δάκαρης ἐρεύνησε κατ' ἐντολὴν τῆς Ὑπηρεσίας Ἀρχαιοτήτων τὴν θέση τοῦ Ἁγ. Γεωργίου Πρεβέζης. Ἡ ἔρευνά του περιωρίστηκε σὲ δύο σπήλαια: τὸ «Κοκκινόπουλο» καὶ τὸ «Ἀσπροχάλκινο». Τὰ ἀποτελέσματα ἦταν καταπληκτικά. Τὸ πρῶτο, σπήλαιο βρίσκεται πάνω - ἀπὸ τὴν ἀριστερὴν ὄχθη τοῦ ποταμοῦ Λούρου, τό - ἄλλο στὴν δεξιὰ ὄχθη ποὺ ποταμοῦ, 1500 μ. τόρεια ἀπὸ τὸ ὑδροηλεκτρικὸ φράγμα. Τὸ «Κοκκινόπουλο» ἀπέδωσε 4.895 λίθινα εὐρήματα (100 ἐργαλεῖα, ἀνάμεσά τους, ἐξαιρετικὰ ἐπιμελημένα στὴν ἐπεξεργασία τους).

Ἡ μελέτη στὸ δεύτερο σπήλαιο ἦταν ἡ πιὸ σημαντικὴ γιατί, παρ' ὅλο ποὺ περιορίστηκε σὲ δύο τάφρους, ἔδωσε στοιχεῖα, μὲ τὶς βαθειές τους ἐπιχώσεις, καὶ τὴν συνέχεια τῶν στρωμάτων (χρονολογοῦνται ἀπὸ τὰ μέσα τῆς Μουστιαίας ὡς τὰ νεολιθικὰ χρόνια) πολύτιμα κυριολεκτικά: 31.481 λίθινα ἐργαλεῖα καὶ λίθινα ὑπολείμματα, ποὺ ἀντιπροσωπεύουν συνεχῆ ζωὴ 40.000 χρόνων στὴν περιοχὴ τοῦ Ἀσπροχάλικου. Ἡ προσπάθεια ἐκεῖ δὲν ἐξαντλήθηκε, γιατὶ ὑπάρχουν βαθειὲς ἐπιχώσεις καὶ ἡ ὁλοκληρωμένη εἰκόνα θὰ δοθῇ, ἀφοῦ μελετηθῇ λεπτομερειακὰ ὁλόκληρο τὸ σπήλαιο, σὲ βάθος καὶ σὲ πλάτος.

Τὸ βαθύτερο στρῶμα ἔδειξε τὴν παρουσία πλήθους ἐργαλείων τῆς ἐποχῆς, ποὺ ζοῦσε ὁ ἄνθρωπος τοῦ Νεάντερταλ, ὁστᾶ ρινόκερου καὶ πολλῶν ἄλλων ζώων.

Ἀπὸ τὴν ὄψιμη Μεσολιθικὴ περίοδο ὑπάρχουν αἰχμὲς ὁμοιες μὲ τοῦ σπηλαίου Σεϊντί. Ὕστερα ἄλλα στοιχεῖα, ἀντίστοιχα μὲ τὴν νεώτερη παλαιολιθική, τὴ γνωστὴ ἀπὸ σπήλαια τῆς Γαλλίας κ. ἄ. (ἐκεῖ εἶχαν ἔρθη στὸ φῶς εἰδώλια τοῦ τύπου τῆς Ἀφροδίτης καὶ ζωγραφιὲς στὰ τοιχώματα τῶν σπηλαίων).

Πολλὰ ἐργαλεῖα ἀνήκουν στὴν τελευταία φάση τῆς Μουστιαίας καὶ μοιάζουν στὴ μορφὴ ἀντίστοιχων, ποὺ εἶναι γνωστὰ μόνο ἀπὸ τρία σημεῖα τῆς γῆς (ἕνα στὴν Ἰταλία καὶ δύο στὴν Ἀνατολή).

Καὶ τῶν νεολιθικῶν χρόνων δείγματα ἀποκαλύφθηκαν στὸ σπήλαιο (κεραμικὴ καὶ ὑπόλοιπα ἀπὸ πυρὰ ποὺ προέρχεται, ἴσως, ἀπὸ ἑστία).

Οἱ ἐνδείξεις ποὺ ὑπάρχουν πείθουν τὸν κ. Δάκαρη ὅτι κάτω ἀπὸ τὰ παλαιότερα στρώματα ποὺ ἐξακρίβωσε, βρίσκονται καὶ ἄλλα, ἀκόμη παλαιότερα, ποὺ θὰ ἐρευνηθοῦν μελλοντικά.

Ἡ ἐξακρίβωση ὅλων αὐτῶν τῶν στρωμάτων εἶναι σημαντικώτατη γιὰ τὴν ἑλληνικὴ προϊστορία, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν προϊστορία γενικώτερα τοῦ ἀνθρώπου.

Τὸ σπήλαιο τοῦ Ἀσπροχάλικου εἶναι, γιὰ τὴν ὥρα, τὸ μόνο στὴν Ἑλλάδα ποὺ ἔδωσε τέτοιαν ἀφθονία εὑρημάτων καὶ διαδοχὴ πλούσιων στρωμάτων, γι' αὐτὸ καί, κατὰ τὴν ἄποψη τοῦ κ. Δάκαρη, μπορεῖ νὰ συγκριθῇ μὲ τὸ σπήλαιο τοῦ Ἀμπρὶ Πατὼ στὴν Ντορντὸν τῆς Γαλλίας. Νέο πεδίο ἐρευνῶν ἀνοίγεται, ἔτσι, στὸν ἑλληνικὸ χῶρο, ποὺ ἀποτελεῖ σημαντικὸ κρίκο μεταξὺ τῶν ἀρχαιολογικῶν ἀνακαλύψεων τῆς Δ. Εὐρώπης, τῆς Ρωσίας, τῆς Μ. Ἀσίας καὶ τῆς Β. Ἀφρικῆς.

Ἐξ ἄλλου, τὰ πλούσια εὑρήματα ἤδη ἀποτελοῦν σημαντικώτατη συλλογὴ γιὰ τὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῶν Ἰωαννίνων, καὶ τονίζουν τὸν ρόλο τῆς Ἠπείρου σὰν ἕνα σπουδαῖο χῶρο, ποὺ ἐξ αἰτίας τῆς γεωγραφικῆς του θέσεως καὶ τῶν κλιματολογικῶν συνθηκῶν, στάθηκε ἡ συνδετικὴ γέφυρα μεταξὺ τῆς Δυτ. Εὐρώπης, τῆς Ρωσίας καὶ τῆς Β. Ἀφρικῆς.

ΑΘΗΝΑ Γ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Προκήρυξις Διαγωνισμοῦ διὰ τὴν πρόσληψιν ὀκτὼ ὑπαλλήλων, ἐπὶ συμβάσει. Πτυχιούχων Ἀνωτάτων Σχολῶν, διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Διευθύνσεως Οἰκονομικῶν Μελετῶν.

Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος προκηρύσσει διαγωνισμὸν διὰ τὴν πρόσληψιν 8 (ὀκτὼ) ὑπαλλήλων, διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Διευθύνσεως Οἰκονομικῶν Μελετῶν τῆς Τραπέζης.

Οἱ ἐπιτυγχάνοντες εἰς τὸν διαγωνισμὸν θέλουν προσληφθῆ ἐπὶ διετεῖ συμβάσει καὶ μὲ μηνιαίαν ἀμοιβὴν δρχ. 2.200 (δύο χιλιάδων διακοσίων), πλέον ὑφισταμένου τυχὸν—κατὰ τὰς προϋποθέσεις τῶν ἰσχυόντων Κανονισμῶν ὡς πρὸς τοὺς μονίμους ὑπαλλήλους—δικαιώματος πρὸς ἀπόληψιν οἰκογενειακοῦ ἐπιδόματος.

Μετὰ τὴν λῆξιν της ἡ διετὴς αὕτη σύμβασις θὰ δύναται, κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης, νὰ ἀνανεωθῇ δίς, ἐπὶ ἓν ἑκάστοτε ἔτος. Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς τελευταίας συμβάσεως ἡ Διοίκησις θὰ δύναται, κατὰ τὴν κρίσιν της πάντοτε, νὰ προβῇ εἰς τὴν ὁριστικὴν παρὰ τῇ Τραπέζῃ πρόσληψιν ἐκ τῶν ἐξ αὐτῶν ἐχόντων εὐδοκίμου ὑπηρεσίαν, κατόπιν ἐξετάσεων, διεξαχθησομένων, συμφώνως πρὸς τὸν Ὀργανισμὸν τῆς Διευθύνσεως Οἰκονομικῶν Μελετῶν.

Οἱ ὑπηρετοῦντες ὑπὸ οἱανδήποτε μορφὴν εἰς Δημοσίαν Ὑπηρεσίαν ἀποκλείονται τῆς συμμετοχῆς εἰς τὸν διαγωνισμόν.

1. Προσόντα καὶ προϋποθέσεις συμμετοχῆς (ἀποτελοῦντα καὶ προϋποθέσεις προσλήψεως):
α) Ἑλληνικὴ ἰθαγένεια,
β) Πτυχίον τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν ἢ τοῦ Τμήματος Οἰκονομικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τῆς Νομικῆς Σχολῆς τῶν Πανεπιστημίων Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης ἢ τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἢ τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς ἢ ἄλλων ἀντιστοίχων καὶ ἰσοτίμων Ἀνωτάτων Σχολῶν τῆς Ἀλλοδαπῆς.
γ) Ἡλικία μέχρις 28 ἐτῶν (ἤτοι γεννηθέντες ἀπὸ τοῦ ἔτους 1936 καὶ ἐντεῦθεν).
δ) Διὰ τοὺς ἄρρενας ὑποψηφίους, ἐκπλήρωσις τῶν στρατιωτικῶν των ὑποχρεώσεων ἢ νόμιμος καὶ ὁριστικὴ ἀπ' αὐτῶν ἀπαλλαγή, οὐχὶ ὅμως διὰ λόγους ὑγείας.
ε) Ἀρτιμέλεια καὶ πλήρης ὑγεία.
στ) Οἱ ὑποψήφιοι νὰ μὴ ἔχουν καταδικασθῆ δι' οἱονδήποτε ἀδίκημα ὑπὸ οἱουδήποτε βαθμοῦ ποινικοῦ Δικαστηρίου.
2. Ἐξεταστέα μαθήματα:
α) Ξένη γλῶσσα: Ὑποχρεωτικῶς Γαλλικὴ ἢ Ἀγγλικὴ ἢ Γερμανικὴ ἢ Ἰταλική.
β) Θεωρητικὴ Οἰκονομική.
γ) Ἐφηρμοσμένη Οἰκονομική.
δ) Στοιχεῖα Στατιστικῆς.
3. Χρόνος καὶ τόπος διεξαγωγῆς τοῦ διαγωνισμοῦ:
Ὁ διαγωνισμὸς θὰ διεξαχθῇ γραπτῶς τὴν 17ην Ἰανουαρίου 1965, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν δην π.μ. εἰς τὸ ἐνταῦθα Κεντρικὸν Κατάστημα τῆς Τραπέζης.
Οἱ ἐπιτυγχάνοντες εἰς τὸν γραπτὸν διαγωνισμὸν θέλουν ἐξετασθῆ καὶ προφορικῶς εἰς τὴν Θεωρητικὴν καὶ Ἐφηρμοσμένην Οἰκονομικὴν τὴν 28ην καὶ 29ην Ἰανουαρίου 1965.
Αἱ σχετικαὶ αἰτήσεις δέον νὰ ὑποβληθοῦν εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Κεντρικὸν Κατάστημα τῆς Τραπέζης (Τμῆμα Προσωπικοῦ) ἢ εἰς τὰ ἐν ἐπαρχίαις Ὑποκαταστήματα αὐτῆς μέχρι καὶ τῆς 5ης Ἰανουαρίου 1965.
Ὁ πίναξ τῶν ἐπιτυχόντων εἰς τὸν διαγωνισμὸν θέλει παύσει ἰσχύων, ἅμα ὡς συμπληρωθοῦν αἱ θέσεις, δι' ἃς προεκηρύχθη, διὰ τῆς προσλήψεως ἰσαρίθμων ὑποψηφίων κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας.
Πλείονες πληροφορίαι θὰ παρέχωνται παρὰ τῶν Καταστημάτων τῆς Τραπέζης.

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Μειοδοτικὸς Διαγωνισμὸς
Ὑπ' Ἀρ. 10237

Τὴν 26ην Νοεμβρίου 1964 εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ ΟΤΕ, ὁδὸς Πατησίων 20 (1ος ὄροφος, αἴθουσα 105) θὰ διενεργηθῇ δημόσιος μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς διὰ τὴν ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ προμήθειαν : Ἐντύπων.

Πληροφορίαι καὶ ὅροι συγγραφῆς ὑποχρεώσεων παρέχονται ὑπὸ τῆς Ὑποδ/νσεως Προμηθειῶν καὶ Ἀποθηκῶν Ὑλικοῦ, ὁδὸς Πατησίων 20 (1ος ὄροφος, Γραφεῖον 107. Τηλ. 201.336) μόνον κατὰ τὰς ὥρας 12 — 14.

ΟΙ ΕΡΩΤΑΣ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΟ ΦΑΚΟ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Ἡ αἰώνια φλόγα

ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΣΠΥΡΟΥ ΜΕΛΑ

Ὅ,τι τὸ νερὸ εἶναι ἡ ζωὴ τοῦ δέρματος· ὅτι στὰ λουτρὰ εἶχε τὴν ἀφετηρία του ὁ ἐρωτισμὸς τοῦ κορμιοῦ καὶ ὅλες οἱ καταχρήσεις του, ὁ